طارق عزیز
ہمزاد دکھ
http://www.pakistanconnections.com/ebooks

ہمزاد دکھ

طارق عزیز

رب کریم

ایسے اسم سکھا دے سانوں

ہرے بھرے ہو جایئے

گہرے علم عطا کر سانوں

بہت کھرے ہو جایئے

◆◆◆

رب ارنی

اج دی رات میں کلا واں
کوئی نہیں میرے کول
اج دی رات تے میریا ربا
نیڑے ہو کے بول

◆◆◆

سچا شرک

دور پرے اسمان تے

رب سچے دا ناں

بیٹھاں ایس جہان وچ

بس اک ماں ای ماں

◆◆◆

اے خدا روشنی

بہت پرانیاں شکلاں نیں
میرے آسے پاسے
بہت پرانیاں عقلاں نیں
میرے آسے پاسے
میں ایہناں عفریتاں توں
کیویں جان بچاواں
ظاہر کردے راز توں گہرا
ہن میں کدھر جاواں

◆◆◆

میرے دشمن دے پچھان

خواباں ورگی اکھ ہووے گی

الف حسینی نک

اچا اچا قد ہووے گا

چیتے ورگا لک

◆◆◆

پچھلے پہر دی دعا

شاخ ایہ پھل گلاب دی
شیشی شہد شراب دی
شکل اک سچے خواب دی
بخش دے مینوں مالکا!

◆◆◆

اک ہور طراں دی گل

کجھ رات دا پچھلا پہر وی سی
کجھ تیز نشے دی لہر وی سی
کجھ میری اکھ دا قہر وی سی

◆◆◆

دونوں ساں حیران

دوناں نوں کجھ پتہ نہیں لگا ۔۔۔۔۔۔۔ دونوں ساں حیران
مرن توں کافی پہلے ساڈے ۔۔۔۔۔۔ نکل گئی سی جان

◆◆◆

بلو چاوے۔۔۔۔۔

جے کوئی میرے جیہا ملے تاں
اوس نال پیار ودھاویں ناں
اوس دے درد ونڈاویں ناں
اوس نوں انج تڑفاویں ناں

اول میرے جھے کسے نال
پیار دی پینگ ودھاندے نہیں
جے تقدیریں اکھ لڑ جائے
فیر اوہ اکھ چراوندے نہیں
ساری حیاتی اوس بندے نوں
اپنے دلوں بھلاوندے نہیں

◆◆◆

اک بھید

میری طراں دے لوک ہمیشہ
ایس دنیا وچ آئے نیں
جیہڑے اپنے انت دیاں
تصویراں نال لیائے نیں
دل وچ چور جے لکیا ہووے
اوہنوں وی ایہہ دسو
ظاہر ہو کے چھپیا ہووے
اوہنوں وی ایہ دسو

◆◆◆

ڈرادین والا خیال

دلاں دیاں درگاواں دے وچ
وگدیاں تیز ہواواں دے وچ
بہت قدیم صداواں دے وچ
گھریاں چپ فضاواں دے وچ
کیہ کجھ لکیا ہووے گا
کیہ کجھ چھپیا ہووے گا

◆◆◆

بچوں کے لیے ایک نظم

اپنے دل وچ بہت محبت
کڑیاں لئی نہ بھریئے
ہور وی کم نے دنیا اتے
اکو ای کم نہ کریئے

◆◆◆

شدنی توں گلہ

کیوں محبت ہو جاندی اے
دور دراز دے لوکاں نال
کیوں اچانک مل جاندے نیں
بندے روشن نگراں دے
کیوں وسیلہ بن جاندے نیں
دکھ دیاں کالیاں قبراں دے

◆◆◆

مرن والے دا زندہ شعور

میرے لئی تے زہر سی
پھلاں دی خوشبو
میرے لئی نہ دوستا
ایڈا اچا رو

◆◆◆

اک شرارتی دعا

اوہ شاہ پری خیالاں دی
اوہ جُٹی ہیر سیالاں دی
اوہنوں ویکھ کے موسم
گلاب دیوے
اوہنوں ویکھ کے نشہ
شراب دیوے
جے اوہدے نال وصال ہووے
گل ایہ بڑی کمال ہووے

◆◆◆

اک نظم فرزانہ لئی

چھوٹیاں چھوٹیاں گلاں اتے
اینویں نہ توں لڑیا کر
ایڈیاں سوہنیاں اکھاں دے وچ
ہنجو نہ توں بھریا کر
جھڑے کم نہیں تیرے چندا
توں اوہ کم نہ کریا کر

◆◆◆

اک مشاہدے دی گل

جیہڑا جاگدا بہت کمال ویلے
چھیتی سوندا اے فیر زوال ویلے

◆◆◆

اک برکت والا گھر

تیرے گھر وچ خوشبوواں سن
زندہ رہن دی آس وی سی
چھیتی مر جان والے وانگوں
میری گجھی پیاس وی سی

◆◆◆

بہار وچ خزاں

موسم آئے بہار دے
سب دے ہوئے وصال
گہری اکھ فقیر دی
کردی پھرے سوال

◆◆◆

......آپے رانجھا ہوئی

میرے شعر تے میری شراب وی توں
میرے خواب تے میرے عذاب وی توں
میرے وہم، گمان، یقین وی توں
میرے حرف، حروف، کتاب وی توں
میرے دل وچ وجدا ڈھول وی توں
میرے لہو وچ نچدا بول وی توں
میرے تن تے لگدی چھمک وی توں
میری اکھ وچ کھبدی چمک وی توں
میری روح دا پہلا گیت وی توں
میرا دشمن توں میرا میت وی توں

◆◆◆

ہوادا آخری نوحہ

کرم کریں نی دھرتئے
ایس نگینے تے
ایہنے لشکاں ماریاں
ساڈے سینے تے

◆◆◆

ڈرادین والے لوک

پہلے	تے	دل	کھول	کے
زور		زور	دی	ہسے
فیر	اوہ	چیکاں	مار	دے
قبراں		دے	ول	نسے

◆◆◆

سپاں والا خصلت

جس نوں وی میں پیار نال
کیتا اپنے کول
فیر اوہ باقی زندگی
کجھ نہ سکیا بول

◆◆◆

اک ڈرادین والا منظر

پچھلے پہر اسمان دا
ایہو جیہا سی رنگ
جیویں سپاں رل کے
کیتی ہووے جنگ

◆◆◆

گناہ کیہ اے ثواب

گناہ کیہ اے ثواب کیہ اے
ایہہ فیصلے دا عذاب کیہ اے

میں سوچناں واں کہ چونہوں دناں لئی
ایہہ خواہشاں دا حباب کیہ اے

جے حرف اوکھے میں پڑھ نہیں سکدا
تے فیر جگ دی کتاب کیہ اے

ایہہ سارے دھوکے یقین دے نیں
نہیں تے شاخ گلاب کیہ اے

ایہہ ساری بستی عذاب وچ اے
تے حکم عالی جناب کیہ اے

◆◆◆

بے برکت موسماں وچ

سک جاندے نیں باغ باغیچے
نگراں دی ہریالی وی
اکو صف وچ آن کھلوندے
گلچیں وی تے مالی وی

◆◆◆

ہرجا عین ظہور

اج دی رات وی چنگی سی
چنگے کم میں کیتے
پہلے پڑھی نماز عشاء دی
فیر جام شراب دے پیتے
نال یقین دے دیوے بالے
کجھ میخانے' کجھ مسیتے

◆◆◆

سراب

نخلستان گواہ نیں سارے
کیوں دشتاں وچ قبیلے
پیاس نال مر جاندے نیں

◆◆◆

شہر والیاں دی اک پرانی عادت

سارا دن تے شہر دے لوکیں
دشتاں اتے ہسدے نیں
راتاں نوں فیر پاگل ہو کے
ایہناں دے ول نسدے نیں

◆◆◆

؟

کیہ اے سب کجھ چار چوفیرے

ویلے دی حیرانی وچ

اک قدیم دی دہشت کیوں اے

ہر موجود ویرانی وچ

◆◆◆

جھوٹی جہان دی

آپ عدالت بن بن بیٹھے
سب توں وڈی چور وی آپ
سارے قول قرار بھلا کے
ہو گئی ہور دی ہور وی آپ

◆◆◆

اک حقیقی گل

مڈھ قدیم توں دنیا اندر
دو قبیلے آئے نیں
اک جہناں نے زہر نیں پیتے
اک جہناں نے پیائے نیں

◆◆◆

نظام شمسی نال اک مکالمہ

پی کے خون میں رات دا
اکھاں لئیاں کھول
سن اوئے سورج میریا
ہن نہ جاویں ڈول

◆◆◆

روم سروس

ہوٹلاں اتے ایہ خالی کمرے
مینوں تکدے رہندے نیں
میریاں پاگل گلاں سن کے
دیر تک ہسدے رہندے نیں

◆◆◆

شالا خیر ہووے

سارے ساہ خراج دے خرچ کیتے
تیرے نیناں دے نشیاں دی خیر ہووے
گہری گرم حضوری دا اک جلوہ
سانوں فلک افلاک دی سیر ہووے

◆◆◆

ویلے دا جبر

کون سی اوہ تے کون ساں میں
سارے رنگ خیالاں دے
اک دوجے نوں دس نہیں سکدے
قصے عجب ملالاں دے

◆◆◆

دکھ تے ہندا اے

دنیا دی سفاکی تے
اکھاں دی قزاقی تے
اجڑے ہوئے ساقی تے
آئندہ دے باقی تے
''چرخ ہفت طباقی تے''

◆◆◆

کدی گلہ نہ کرو

دنیا دی سفاکی دا
اکھاں دی قزاقی دا
اجڑے ہوئے ساقی دا
آئندہ دے باقی دا
''چرخ ہفت طباقی دا''

◆◆◆

بے بسی دے موسم

ساہ وی مکدے نہیں
آس وی ٹٹدی نہیں
پھل وی لگدے نہیں
شاخ وی سکدی نہیں

◆◆◆

زیادہ دن کسے دے گھر رہن دا نتیجہ

بندے تے

تہمت لگ جاندی اے

رانجھاں وے۔۔۔۔۔۔

جدھر جاواں تیریاں اکھاں
رہندیاں میرے نال
ویسے تے ایہناں نگراں دے وچ
لوکاں دا نہیں کال

◆◆◆

بے غرضاں دی قسمت

پہلے پہل اسمان دا
کالا شاہ سی رنگ
فیر کجھ طیب لوکاں رل کے
کیتی زور دی جنگ
کالے شاہ انھیریاں دا
کیتا گھیرا تنگ
اج کسے نوں یاد وی نہیں
اوہ سارے مست ملنگ

◆◆◆

کجھ ہون توں پہلاں

کجھ دناں توں انج لگدا اے
میرے سوا کوئی ہور وی
میرے گھر وچ رہندا اے
جدوں وی میں کلا ہوواں
کول میرے آ بہندا اے
جیہڑی سمجھ نہیں آوندی مینوں
اوہ ای گل اوہ کہندا اے

◆◆◆

فیصلے دی گھڑی

دور تک کرن تعاقب میرا
گھریاں سرد صداواں
سوچ میری دا صدقہ منگن
ایہ قزاق بلاواں
اپنا سفر میں جاری رکھاں
یا ایہناں ول جاواں

◆◆◆

ہمزاد دا دکھ

پچھلی راتیں تیز ہوا
سارے شہر وچ پھردی رہی
زہری قہر دا کوئی وظیفہ
چاروں پاسے کردی رہی
میں تے بوہا بند ای رکھیا
اپنے پورے زور نال
پتہ نہیں کیہ بیتی ہووے
میرے جہے کسے ہور نال

◆◆◆

جدا ہوون ویلے

بہت ملال سی اکھاں اندر
چہرے اتے سائے سن
جیویں تھکے ہوئے قبیلے
دور سفر توں آئے سن

◆◆◆

فاعتبروا یا اولی الابصار

ایہہ ویلا وی اوندا اے
سخت دل سواراں تے
دیندے نیں فیر حاضری
بہت قدیم مزاراں تے

◆◆◆

زاں پیشتر کہ......

سارے رنگ جہان دے

اک اک کر کے ویکھ

ایس توں پہلے دوستا

سڑ جان تیرے لیکھ

◆◆◆

اک بہادر دی موت

کم ذرا ایہ مشکل سی
کر گیا آخر کار
مار کے نعرہ زور دا
مر گیا آخر کار

◆◆◆

کوک فریدا کوک

جسے دے ایس جہان وچ
لمے چوڑے کم
سدا میں ویکھے اوس دی
اکھ وچ گہرے غم

◆◆◆

کالی رات دا پینڈا

جناں سفر میں کیتا سی
سارا گیا اکارت
نہ کسے نے راہ کوئی دسی
نہ کوئی ملی بشارت
ایہو ای وجہ اے دوستا
میں بن گیا آپ بجھارت

◆◆◆

وعدہ معاف گواہ

کدی کدی میں سوچناں واں
جے کمرے وی گلاں کردے
فیر تے میرا کمرہ وی
کنیاں گلاں کر سکدا سی
کنے ہوکے بھر سکدا سی
کنیاں موتاں مر سکدا سی

◆◆◆

ایہوای اے تقدیر

ہولی ہولی بھل جاواں گے
اک دوجے دیاں شکلاں وی
ہولی ہولی سکھ جاواں گے
زندہ رہن دیاں عقلاں وی

◆◆◆

اپنی دوست لئی دعا

کلیاں ورگا روپ اوس دا
سوہنا سچا ناں
بھیج دے اوتھے مالکا
سکھ دی ٹھنڈی چھاں

◆◆◆

زیادہ محبت کرن دی سزا

میں تے چپ آں
فیر وی لوکیں
تیریاں میریاں گلاں کر کے
دیر تک ہسدے رہندے نیں
فقرے کسدے رہندے نیں

◆◆◆

نال میرے کوئی چلے

کوئی وی رستہ روک نہیں سکدا
اڈدے جاندے ویلے دا
نواں سفر درپیش اے مینوں
رب راکھا ہن میلے دا

◆◆◆

کشف المحجوب

بہت پرانیاں قبراں وچوں
اوندی ایہ آواز
سمجھ سکو تے سمجھ لئو
ازل دا گہرا راز

◆◆◆

عنوان دی تلاش

گھر دیاں کندھاں ڈیناں بن کے
چیکاں مارن زور دیاں
''لوڑاں نیں کسے ہور دیاں''

◆◆◆

سالگرہ

چڑھدے چن نوں ویکھ کے
روندی اکھ ضرور
ایہو ای دن سن دوستا
جدوں ہوئے سال دور

◆◆◆

چھڈ جان والے لئی اک سوچ

کل ایہ گل میں سوچ کے
ہویا بہت اداس
ہن اوہ گندیاں گندیاں گلاں
کرے گا کہدے پاس

◆◆◆

پاس عزت داراں۔۔۔۔۔

میں ساں جھڑا جھل گیا ۔۔۔۔۔۔ زہری اکھ دے وار
میں ساں جھنے جت کے ۔۔۔۔۔۔ بازی دتی ہار

◆◆◆

وصال

جیہڑی سپاں وانگوں شوکدی سی
ہن کوئلاں وانگوں کوکدی اے

◆◆◆

ڈرے ہوئے شہر دا منظر

بند مکان ایہناں شہراں دے
ڈرے ہوئے نیں لوک
آیا میرے قتل دا ویلا
کون مناوے سوگ

◆◆◆

اک ہور یعقوب

ایس توں وڈا اک بندے دا
ہے کوئی ہور عذاب
اک اک کرکے اٹھے ہو گئے
جس دے سارے خواب

◆◆◆

ماضی، حال مستقبل

ایہو ای شہر سی، ایہو ای میں ساں
ایہو ای دھپاں چھاواں
اج میں کلا سوچ رہیا واں
ہن میں کدھر جاواں

◆◆◆

کوئے ملامت دا طواف

بولن جوگا تے نہیں چھڈیا
فیر وی اے دلا
چل اج فیر تیری خاطر
اس نوں فون کراں
چل اج فیر تیری خاطر
اپنا خون کراں

◆◆◆

کالے حرف کتاباں دے

کالے حرف کتاباں دے
نقشے دین عذاباں دے

سب نوں پیارے ہندے نیں
منظر اپنے خواباں دے

ہن تک چہرے زخمی نیں
گہرے سرخ گلاباں دے

بعد تیرے کیہ بیت گئی
پچھ ناں حال خراباں دے

تیرے بعد بے برکت ہوئے
نشے تیز شراباں دے

کریں حفاظت میرے مولیٰ
موسم آئے ثواباں دے

◆◆◆

یوٹوپیا

جی چاہندا اے موت توں پہلاں
ایسا نگر میں ویکھاں
جس دے باسی اک دوجے نال
ذرا نہ نفرت کردے ہون
جس دے حاکم زر دے پچھے
سپاں وانگ نہ لڑدے ہون
جتھے لوکیں مرن توں پہلاں
روز روز نہ مردے ہون

◆◆◆

بارہواں حواری

جس دا سارے شہر وچ
نہیں سی کوئی حبیب
اوہنے ٹکراں مار کے
کیتی لال صلیب

◆◆◆

هل من ینصر نا

دور درازدے سفر وی مینوں
تھک جان دا جبر وی مینوں
بے خبراں دی خبر وی مینوں
سچ دی زیر زبر وی مینوں
چپ دی کالی قبر وی مینوں
ایہ کربل دا دیس اے مولا
دے حسین دا صبر وی مینوں

◆◆◆

اپنے آسیب نال اک عہد

کجھ اسرار نے میرے دل وچ
جیہڑے کدی نہ دسے
جیویں پانی بھریا بدل
گزر جائے بن وسے

◆◆◆

نواں سفر درپیش

قسم خدا دی ہن تے مینوں
اپنے آپ توں وی ڈر لگے
دنیا بھر دے سچ تے سچے
مینوں جھوٹے لگے

بددعا

ہونیئے تینوں کجھ ہو جائے
توں کیہ قہر کمائے
موسم میری انت خوشی دے
تینوں راس نہ آئے
ہونیئے تینوں کجھ ہو جائے

◆◆◆

ڈبدے سورج دا ملال

سارے دن دی دھپ نال
پنڈا جاندا سک
او راتاں دیا تاریا
اسی تے چلے مک

◆◆◆

پورٹریٹ

قبرستاناں ورگا بندہ
بیٹھا سگٹاں پی رہیا سی
تیز دھوئیں دے چاقو نال
پھٹ جگر دے سی رہیا سی

افسوس دی گل

بندہ تے ایس دنیا اندر
اکو واری اوندا اے
کوئی اک گہرا راز اے جیہڑا
ساری عمر ڈراوندا اے

◆◆◆

اک مرثیہ

عجیب دن نیں عجیب راتاں
نہ گلشناں وچ گلاب مہکن
نہ دشت اندر سراب دہکن
نہ شام ویلے شراب لبھے
نہ کوئی سوہنی کتاب لبھے
نہ میرے دل نوں ملال کوئی
نہ میرے اندر جلال کوئی
نہ اذن دیوے حضوریاں دے
نہ حکم لاوے اوہ دوریاں دے
نہ کوئی نعرہ حبیب ولوں
نہ کوئی حملہ رقیب ولوں
عجیب دن نیں عجیب راتاں

◆◆◆

اک کتبہ

جزا،	سزا	دے	وہم	نے
کجھ	وی	کرن	نہ	دتا
زندہ	رہن	دے	سہم	نے
چج	نال	مرن	نہ	دتا

◆◆◆

پتہ نہیں کیہ ہونا ایں

پچھلا پہر اے شام دا
دل نوں عجب اداسی اے
اَنج لگدا اے سارے نگر دی
کوئی وڈی چیز گواچی اے
اَنج لگدا اے جیویں خلقت
اپنے لہو دی پیاسی اے

◆◆◆

اک رجز

وریام میں اپنے دیس دا
عجب نیں میرے رنگ
دیر تک لڑاں گا ویریا
تیرے نال میں جنگ

◆◆◆

لا حاصل دا حاصل

میں تے انج ای کرنا سی
میرے لئی نہ رو
میں اتے انج ای مرنا سی
میرے لئی نہ رو

◆◆◆

شہر وچ داخل ہون والا پہلا شخص

عشق دے اک علاقے وچ
درد دے مچان
میرے جہے فقیر لئی
عالی شان مکان

◆◆◆

اک ہارے ہوئے بہادر دی حیرت

ہن تک مینوں پتہ نہیں لگا
اپنی ایس مجبوری دا
کیویں میرے دل تے لگا
زخم کسے دی دوری دا

◆◆◆

دیواراں دی گواہی

اپنے آپ نال گلاں کر کے
گھرے رازاں واگوں ڈر کے
کدوں تک کوئی جی سکدا اے

◆◆◆

لافانی ہون توں پہلاں

جس دے اک اک ساہ لئی
میں قسمت دتی ویچ
مرن توں پہلاں اوس لئی
کناں ساں میں ہیچ

◆◆◆

جذبے وی جلاد نیں میرے
شہر دی اکھ وی خونی اے

◆◆◆

اک عزت دار دی آخری درخواست

کدی کسے نوں راز نہ دسیں
اپنی گہری چاہت دا
کدی کسے نوں ناں نہ دسیں
اپنے دل دی راحت دا

◆◆◆

واہ تقدیرے۔۔۔۔۔

مینوں نہیں پر قدرت نوں
ایہو ای اے منظور
تیرے شہر وچ رہ کے وی
تیتھوں رہواں دور

◆◆◆

اک قدیم مکالمہ

پہلی آواز:

کون	ایں؟	فلک	افلاک	تے
کون	ایں؟	دشتاں	جبلاں	اندر
کون	ایں؟	زیر	زمین	دے
کون	ایں؟	پکیاں	قبراں	اندر

دوسری آواز:

جیہڑا	تیز	شراباں	اندر
جیہڑا	سرخ	گلاباں	اندر
جیہڑا	سچیاں	خواباں	اندر
جیہڑا	بڑے	حجاباں	اندر

قدیم آوازں:

ایہ	تند	طوفان	وی،	اوس	دے	نیں!!
دکھ	سکھ	جہان	وی،	اوس	دے	نیں!!
سارے	وہم	گمان	وی،	اوس	دے	نیں!!
سارے	عکس	نشان	وی،	اوس	دے	نیں!!

◆◆◆

گزری خوشیاں دا عذاب

خواب اک گزرے ویلے دا
شکلاں بن بن اوندا اے
اج کل بہت ستاوندا اے

◆◆◆

آدم

کدی قدیم دی دہشت ویکھے
کدی عبرت ہر موجود دی
کدی عارضی قید مکان دی
کدی سہم اے اگلے جہان دا
سب کجھ پاگل کردا جاوے
طارق اندروں مردا جاوے

◆◆◆

میں ناہیں سب توں

دنیا	دے	مے	خانے	اندر
ہوش	وچ		رہنا	کیہ
سارے	جام		شراب	دے
کلمہ	پڑھ		کے	پی

◆◆◆

اک خاص موقعے تے

اوس دن تیرا اپنے گھر وچ
جھگڑا جیہا اک ہویا سی
اوس شام توں پہلی واری
میرے اگے رویا سی

◆◆◆

اک دانش دی گل

بہت غور توں بعد کسے نوں
اپنا کہنا چاہیدا اے
نہیں تے اک نادانی دا
کیتا ہویا فیصلہ
ساری عمر ستاؤندا اے
سچیں بہت رواؤندا اے

◆◆◆

مسافر

سپاں وانگوں شوکدے
دشمن چاروں پاسے
فیر وی میرے بلھاں اتے
سجے ہوئے نیں ہاسے

◆◆◆

کلے رہن دا سبب

تیرے بعد تے کوئی نہیں لبھا ------ ایڈا گوہڑا یار

جس دی خاطر زندگی ------ اپنی دیندا وار

◆◆◆

اعتراف

ایس دنیا وچ زندہ رہنا
اک ہنر سی آیا ناں
تیرا میرا کیہ رشتہ سی
بھید کدی ایہہ پایا ناں

◆◆◆